

Érdemes-e a tisztességet tanítani?

Magyar egyetemisták is megismerkedhettek a morális alapokra épülő üzletpolitikával

Nehezebb időkben a szükség arra szorít minket, hogy csak a holnapot merjük tervezni, s hajlamosak vagyunk arra gondolni, hogy a körülmények miatt – amelyeket jó ideje a „válság” szó jellemez – nem lehet többről szó. Ám e limitált életérzésnek minduntalan ellentmond alkotó kedvünk és hitünk. Különösen így van ez, ha az ember okos és törekvő tizenéves. Szerencse, ha ezek a fiatalok egy tehetséggondozási programmal találkozhatnak, amelynek célja, hogy időben megismerkedjenek a morális alapokra épülő üzleti magatartás alapjaival.

KORMOS VALÉRIA

Talán ez a generáció lesz az, amelynek tagjai felnőttként a maguk területén előmozdíthatják a pénzügyi világ megújulását – mondja és hiszi a program elindítója, az Egyesült Államokban élő, befutott üzletember, Mészáros László.

A Képzett Fialokkal a Jövőért – MICE (Meszaros International Center for Enterpreneursip) Alapítvány által működtetett, 2009–2010-es kurzuson százhusz budapesti középiskolás vett részt. Az előadások szombatra estek, helyszíniként a Budapesti Corvinus Egyetem szolgált. Az egyetem diák szervezeteinek tagjai is bekapcsolódtak a munkába, egyebek mellett konzulensként segítettek azt. A tandíjmentességet részben az alapító, Mészáros László 2003-ban letett adományára és a vállalkozói kultúra fejlesztésére kiírt magyar állami pályázat elnyerése tette lehetővé. Csöppet sem mellékes körülmény ez, hisz bármely speciális fejlesztési lehetőséget szinte aranyáron mérnek a hazai oktatási piacon. Ráadásul nyitott szellemiségű, sokoldalú előadók, közgazdászok, menedzserek adták át tudásukat, és osztották meg a fiatalokkal a gyakorlati életben szerzett tapasztalataikat. Legyen szó egy cég irányításáról, az ötlethez szükséges pénzügyi alapok „elővarázsolásáról”, a vállalkozást övező emberi és gazdasági körülményekről, és az „eladhatóság” szükséges szellemi háttéréről. Vajon hogyan hasznosulhat mindaz, amivel megismerkedtek? – érdeklődtem két diáktól. Balogh Marcell úgy gondolta, nem árt, ha minél korábban megismerkedik az üzleti élet rejtelmeivel. Különösen tetszett neki, hogy mindez nem unalmas iskolai órákon történt.

Mészáros László több tucat fiatal tehetségnek igyekszik segíteni a karrierépítést

– Villamosmérnöknek készülök. Most úgy gondolom, ha elvégzem az egyetemet, először a szakmában helyezkedem el, de azt is lehetségesnek tartom, hogy céget alapítok majd. A boldoguláshoz fontos, hogy több lábon álljak, s külön előny, hogy már most tudom, mire kell számítani egy vállalkozás elindításánál. De ha nem ezt az irányt követem, akkor is sokat gyarapodtam ismeretekben, életszemléletben – foglalta össze tapasztalatait.

Balázs Dávid elmondta: – A tananyag hatalmas volt ugyan, de sokat segített a megértésben, hogy az előadók felnőttként tekintettek minket. A jövőm szempontjából is hasznos befektetés volt ez a néhány hónap, mert a Corvinus egyetem gazdasági karára készülök. Az oktatókkal, előadókkal kialakult jó kapcsolatokat is szeretném kamatoztatni. Mindenkit izgatott a lehetőség, hogy a záróvizsga alkalmával elkészült, legjobb üzleti tervet készítő csapat részt vehet a New York államban lévő buffalói egyetem üzleti kurzusán. Az én csapatom lett az első. Jó érzés volt, ahogyan a többiek szívből gratuláltak.

A MICE Alapítvány elnökhelyettese, egyik kurátora, Kulcsár Viktória egyike azoknak, akik sok időt töltöttek a fiatalokkal. Segített nekik összecsiszolódnival, s a többiekkel együtt izgulta végig az üzleti tervek versengését.

– A zsűri az amerikai és a magyar gazdasági viszonyokat jól ismerő személyiségekből állt. Négy ötlet megvalósítási tervét

találták különösen érdekesnek. A biomasz-sza-alapú tüzelőanyag gyártására létrehozott üzemet, egy ökológiai koncepcióra épülő gyermekrákkórház létrehozását, egy speciális üzlethálózat kialakítását s egy környezettudatos magánóvodát, ahol férfi pedagógusokat is alkalmaznának – magyarázta Kulcsár Viktória.

M. Szilágyi Eszter főiskolai adjunktus – aki több csoportnak tanított közgazdaságtant, s a marketing és a kommunikáció területén is otthonos – az etikai alapra épített oktatási anyag egyediségét, a megoldandó példák gyakorlatias, átfogó megközelítését, a csapatmunkán alapuló számonkérési formát emelte ki.

MESESZERŰ KARRIER

A MICE Alapítvány hazai programjának anyagi kereteit, százezer dollárt, Mészáros László tette le 2003-ban. Jó ideje annak, hogy fejébe vette, népszerűsíteni fogja azokat az elveket, amelyeknek személyes sikerét, jó lelkiismeretét köszönheti. Állítja, a hosszú távú gazdasági érvényesülés alapja nem az ügyeskedés, a csalás, a versenytárs kijátszása. Hogy támogatásával miért éppen a tizenéves korosztályra „összpontosít”, annak kulcsa személyes sorsában, gyökereiben keresendő. Mindig szívesen beszél erről.

Családja a magyar-osztrák határ melletti kis faluban, Szentpéterfán élt. A Rákosi-rezsim alatt, gyermekként megélt igen vallásos szüleinek üldözöttségét. Egy barát-

jával úgy döntött, lesz, ami lesz, átszöknek a szögesdróttal kerített, elaknásított határon. Ma sem érti, hogyan, de sikerült. Egy év múltán, 1956. október 23-án, tizenhetedik születésnapján lépett az Egyesült Államok földjére. A New York állambeli Buffalo-ba került, ahol ma is él. Az első idők keservesek voltak, hisz minden ismeretlen volt számára – eleveníti fel fiatal éveit. Először fizikai munkásként dolgozott, s bár jól keresett, környezete is befogadta, nem akart itt megállni. Egy kutatóintézetben helyezkedett el, szintén munkásként, ahol felgyeltek észére, nyitottságára, a technikai újdonságok iránti „ütős” kérdéseire. Így indult a hatvanas években egy „meseszerű” karrier, amely a számítástechnikai fejlesztésekkel fonódott össze.

A CSALÁDI VAGYONT IS BEFEKTETTE

A szerény, közvetlen, szülőhazájához ragaszkodó ember egy ideig az Intel világcég alelnöke volt, 1998-ban New York államban az év menedzserévé választották. Több nagy vállalkozást épített ki, így a Compro (Computer Professionals) tanácsadói hálózatot. Majd a Voice Technologies Group következett, amely úttörő szerepet játszott a telefon és a számítógép közötti kapcsolat kiépítésében. Többször említi, hogy mindig tele volt ötletekkel, s ami a megvalósítás arányát illeti, négyből hármat félre kellett tennie. Olykor jelentős, személyes kockázatot kellett vállalnia. Egy alkalommal a már megszerzett családi vagyont fektette

be, hogy elképzeléséhez az anyagi alapot előteremtse. A bankokkal szembeni kiszolgáltatottságnak, az eladósodásnak mindig ellene volt – utalt óvatosságára, majd rátértünk az utóbbi, budapesti oktatási programon szerzett benyomásaira. – A kurzus végén több fiatal állította, képes lenne felelősséggel elindítani egy vállalkozást. Lehet, hogy ezt Magyarországon megmosolyogják, de az Egyesült Államokban zajló programunkban több olyan „gyerekekkel” találkoztam, ezt meg is tette.

– Említette, hogy nagyon okos ötleteket és ragyogó prezentációkat hallgatott az utóbbi vizsgák során. Megállná-e mindez a helyét az óceán másik partján?

– A magyar diákok a költségvetés elkészítésében még bizonytalanok. Az amerikai pragmatizmus egyik előnye a pénzügyekben való jártasság, s egy üzleti elképzelésnél azonnal megnézik, hogy megvalósításához lesz anyagi forrás. Jövőre itt nagyobb hangsúlyt fogunk fektetni erre a területre.

– Mennyire foglalkoztatta a diákokat a jelenlegi gazdasági válság? Érdeklődtek ezen a kitérés pontok iránt?

– Nem csupán kérdeztek, de a saját vagy a családjuk nézőpontjából elemezték is a jelenségeket és a lehetőségeket. Igaz, mindez „budapesti” megközelítésből történt, hisz a vidék problémáit nem ismerik. Utóbbira magam is kíváncsi vagyok. Egyébként a legfontosabb kitérés pont, a versenylőny, a tudásban rejlik. Nem a diplomagyártásról beszélnek, hanem a valódi tudás érvényre juttatásáról a gyakorlatban.

– Ha ma kezdené az üzleti pályáját, hogyan tenne? Egyáltalán, belevágná?

– Naná! Tizenhat évesen, egy dollárral a zsebemben, egyetlen angol szó nélkül is tudtam, hogy egyszer majd megteszem. És ez a pillanat el is jött. Ha most „belevágnék” valamibe, alaposan átgondolt és precíz kidolgozott üzleti tervvel kezdeném, amelyet széles körű piackutatásra alapoznék.

– Mit gondol, mi okozta napjaink gazdasági válságát?

– Nézetem szerint e pillanatban a korrupció mozgatja az üzleti világ egy részét. Egy mesterséges folyamatról van szó, amelynek eredője, hogy néhány ismert és ismeretlen gazdasági csoportosulás, érdekszövetség, a már megszerzett, még nagyobb befolyást és nyereséget akart szerezni. Tragikus, ahogyan ez a mohóság emberek millióinak a létfeltételeire kihat. Az ennek nyomán fellépő morális, társadalmi, szociális krízist igen nehéz lesz „szabályozni”. Ezeknek a megpróbáltatásoknak még csak az elején tartunk.

– Ha ez a „láttele”, érdemes-e 2010-ben a tisztességes üzleti magatartást tanítani?

– Van egy alapérték, amely az én aktív időmben még hangsúlyos volt, aztán fokozatosan háttérbe szorult. Ideje visszahozni. A tulajdonosok társadalmi felelősségvállalásáról van szó. A gazdasági, környezeti és szociális jogok biztosításáról, amely az oktatási programunk szerves része, én ebben az irányban és az új generáció új szemléletében látom a letisztulás esélyét.

Egy helyben toporognak a hatóságok több, méhészeket ért károkat kapcsán. A környei kaptárlopás mellett – ahol az a személy perli a méhészeket több millió forintra, akinek a telkén megtalálták az eltűnt kaptárokat – egy dömsödi méztermelő ügye sem zárult le. A férfitől egy másik méhész lopott el méhcsaládokat, s ugyan a rendőrség vádemeléssel lezárta az ügyet, bírósági tárgyalás a mai napig nem volt.

Kiszolgáltatott helyzetben a méhésztársadalom

megegyező kaptáraikat, így az eltűnt határvonalokról is kérhetnek tájékoztatást. Az

